

บทที่ 4

การกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ มาตรการทางกฎหมายต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม ในกฎหมายต่างประเทศ เปรียบเทียบกับประเทศไทย

การละเมิดลิขสิทธิ์ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของสิทธิทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กฎหมายลิขสิทธิ์ของหลายๆ ประเทศ จึงได้บัญญัติให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์อาจเป็นความผิดตามกฎหมาย หากการครอบครองนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดของกฎหมาย ซึ่งในบทนี้ ผู้เขียนจะได้นำเสนอบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ ที่กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในบางลักษณะถือเป็นความผิด และมีการกำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ครอบครอง โดยสามารถแยกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้าหรือประกอบธุรกิจ

การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะนี้ ถือเป็นความผิดตามกฎหมายได้ โดยในการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้ครอบครองจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสิ่งที่ครอบครองนั้นได้ทำขึ้นโดยการละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น และผู้ครอบครองมีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์จากสิ่งดังกล่าว หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) ไม่เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่การครอบครองที่จะมีความผิดนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์หรือพฤติกรรมในการที่จะแสวงหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการครอบครองเพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจหรือการครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า และประการสำคัญผู้ครอบครองจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสิ่งดังกล่าวได้ทำขึ้นโดยการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์จากสิ่งดังกล่าว

การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจเป็นสิ่งที่กฎหมายในนานาประเทศบัญญัติให้เป็นความผิดและมักจะมีการกำหนดโทษทางอาญาเอาไว้ด้วย ตัวอย่างประเทศที่มีกฎหมายในลักษณะนี้ เช่น

1.1 แคนาดา

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของแคนาดา (Copyright Act, 1985) มาตรา 27 (2) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปของพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (secondary infringement) ดังนี้¹

- (a) การขาย หรือให้เช่าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์
- (b) การแจกจ่าย เผยแพร่ สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์จนทำให้เกิดผลเสียหายแก่เจ้าของสิทธิ
- (c) การแจกจ่าย เผยแพร่ สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า เสนอขายหรือให้เช่า และการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(d) การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์ตาม ข้อ (a)-(c)

(e) การนำเข้ามาภายในประเทศที่มีวัตถุประสงค์ตาม ข้อ (a)-(c)

ดังนั้น บุคคลที่ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าจึงถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (secondary infringement) และมีความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ มาตรา 27 (2) (d) ผู้ละเมิดต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญา ซึ่งมีการกำหนดโทษจำคุกไว้ด้วย

¹Canada Copyright Act. (1985)

Article 27 (2) It is an infringement of copyright for any person to

- (a) sell or rent out,
 - (b) distribute to such an extent as to affect prejudicially the owner of the copyright,
 - (c) by way of trade distribute, expose or offer for sale or rental, or exhibit in public,
 - (d) possess for the purpose of doing anything referred to in paragraphs (a) to (c), or
 - (e) import into Canada for the purpose of doing anything referred to in paragraphs (a) to (c),
- a copy of a work, sound recording or fixation of a performer's performance or of a

communication signal that the person knows or should have known infringes copyright or would infringe copyright if it had been made in Canada by the person who made it.

1.2 อังกฤษ

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์และสิทธิบัตร Copyright, Designs and Patents Act (1988) : CDPA มาตรา 107 (1) ได้มีข้อกำหนดถึงการกระทำบางลักษณะที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (Secondary infringement of copyright) โดยบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิ์และมีพฤติการณ์ตามที่กฎหมายกำหนดถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น²

- (a) ทำขึ้นเพื่อขายหรือให้เช่าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์
- (b) นำเข้ามาภายในสหราชอาณาจักร ยกเว้นเพื่อการใช้ส่วนตัว
- (c) ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจ

ฯลฯ

ดังนั้น การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์จะถือเป็นความผิดต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ (possess in the course of trade or business) และตามกฎหมายของอังกฤษมีบทลงโทษทางอาญาไว้ในมาตรา 107 (4) ซึ่งมีทั้งโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 2 ปี³

²Great Britain, Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Article 107.—

(1) A person commits an offence who, without the licence of the copyright owner—

- (a) makes for sale or hire, or
- (b) imports into the United Kingdom otherwise than for his private and domestic use, or
- (c) possesses in the course of a business with a view to committing any act infringing

the copyright, or

Etc.

an article which is, and which he knows or has reason to believe is, an infringing copy of a copyright work.

³ 107 (4) A person guilty of an offence under subsection (1)(a), (b), (d)(iv) or (e) is liable—

- (a) on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding six months or a fine not exceeding the statutory maximum, or both;

- (b) on conviction on indictment to a fine or imprisonment for a term not exceeding two years, or both.

1.3 ออสเตรเลีย

กฎหมายลิขสิทธิ์ของออสเตรเลีย (Copyright Act. 1968) ได้บัญญัติถึงการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อมตามมาตรา 132AJ บุคคลซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิและครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์โดยมีพฤติการณ์ตามที่กฎหมายกำหนด ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์เช่น⁴

- (1) ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เพื่อจำหน่าย
- (2) ให้เช่า
- (3) เสนอขาย นำออกแสดงเพื่อขายหรือให้เช่า

ฯลฯ

ดังนั้น การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบและไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิจึงมีความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ออสเตรเลีย ซึ่งมีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ในมาตรา 132AJ (2) โดยผู้ละเมิดอาจได้รับโทษปรับหรือจำคุกสูงสุดไม่เกิน 5 ปี⁵

⁴ Australia Copyright Act. (1968)

Article 132AJ

(1) A person commits an offence if:

(a) the person possesses an article, with the intention of doing any of the following

with the article:

- (1) selling it;
- (2) letting it for hire;
- (3) by way of trade offering or exposing it for sale or hire;
- (4) offering or exposing it for sale or hire to obtain a commercial advantage or

profit;

Etc.

(b) the article is an infringing copy of a work or other subject-matter; and

(c) copyright subsists in the work or other subject-matter at the time of the possession.

⁵ Australia Copyright Act. (1968)

Article 132AJ (2) An offence against subsection (1) is punishable on conviction by a fine of not more than 550 penalty units or imprisonment for not more than 5 years, or both.

1.4 ฟิลิปปีนส์

ฟิลิปปินส์เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์สอดคล้องกับประเทศที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยบัญญัติถึงการกระทำบางลักษณะที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อมไว้ด้วย ซึ่งภายใต้บทบัญญัติประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศฟิลิปปินส์ Intellectual Property Code of the Philippines. (Republic Act No. 8293) กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และกำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วย ในมาตรา 217.3 บุคคลที่ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์โดยมีพฤติการณ์ตามที่กฎหมายกำหนดถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ได้แก่⁶

(a) การครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้เช่า หรือเพื่อการค้า เสนอขายหรือให้เช่าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์

(b) ครอบครองเพื่อแจกจ่าย หรือมีวัตถุประสงค์ทางการค้าจนเกิดความเสียหายแก่เจ้าของสิทธิ

(c) ครอบครองเพื่อการค้า หรือนำออกแสดงแก่สาธารณชน

ซึ่งการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรานี้ ผู้ครอบครองจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสิ่งที่ครอบครองนั้นได้ทำขึ้นโดยการละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น และผู้ครอบครองมีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์จากสิ่งดังกล่าวด้วย

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) เอาไว้ในมาตรา 217.1 แก่บุคคลที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือช่วยเหลือหรือยุยงในการ

⁶Intellectual Property Code of the Philippines.

Section 217.3 Any person who at the time when copyright subsists in a work has in his possession an article which he knows, or ought to know, to be an infringing copy of the work for the purpose of

(a) Selling, letting for hire, or by way of trade, offering or exposing for sale, or hire, the article,

(b) Distributing the article for purpose of trade or for any other purpose to an extent that will prejudice the rights of the copyright owner in the work; or

(c) Trade exhibit of the article in public, shall be guilty of an offense and shall be liable on conviction to imprisonment and fine as above mentioned.

กระทำการละเมิดนั้น ซึ่งตามกฎหมายของฟิลิปปินส์ได้กำหนดบทลงโทษเอาไว้ 3 ระดับ มีความหนักเบาแตกต่างกันตามจำนวนครั้งที่ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์บ่อยครั้งจะต้องได้รับโทษหนักขึ้น ดังต่อไปนี้⁷

(a) โทษจำคุก 1 ปี ถึง 3 ปี และปรับระหว่าง 50,000 - 150,000 เปโซ สำหรับการกระทำความผิดครั้งแรก

(b) โทษจำคุกระหว่าง 3 ปี ถึง 6 ปี และปรับระหว่าง 150,000 - 500,000 เปโซ สำหรับความผิดครั้งที่สอง และ

(c) โทษจำคุกระหว่าง 6 ปี ถึง 9 ปี และปรับระหว่าง 500,000 - 1,000,000 เปโซ สำหรับความผิดครั้งที่สามและความผิดครั้งต่อไป

⁷Section 217.1. Any person infringing any right secured by provisions of Part IV of this Act or aiding or abetting such infringement shall be guilty of a crime punishable by:

(a) Imprisonment of one year to three years plus a fine ranging from fifty thousand pesos to one hundred and fifty thousand pesos for the first offense.

(b) Imprisonment of three years and one day to six years plus a fine ranging from one hundred and fifty thousand pesos to five hundred thousand pesos for the second offense.

(c) Imprisonment of six years and one day to nine years plus a fine ranging from five hundred thousand pesos to one million five hundred thousand pesos for the third and subsequent offenses.

(d) In all cases, subsidiary imprisonment in cases of insolvency.

1.5 ญี่ปุ่น

กฎหมายลิขสิทธิ์ของญี่ปุ่น Copyright Act (Act No. 48 of 1970) ได้กำหนดพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์รวมทั้งสิทธิข้างเคียง กรณีการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่ทำให้เจ้าของสิทธิได้รับความเสียหายทางเศรษฐกิจ หรือกระทบต่อผลประโยชน์ตามปกติในทางการค้าของเจ้าของสิทธิไว้ในมาตรา 113 (3) (iii) โดยกำหนดให้การแจกจ่าย การนำเข้า หรือครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแจกจ่าย การผลิตซ้ำ (reproduction) ในงานหรือการแสดงอันจะทำให้เจ้าของสิทธิได้รับความเสียหายถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์⁸ ซึ่งผู้ละเมิดจะต้องได้รับโทษทางอาญาตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ โดยในมาตรา 119 (1) มีการกำหนดโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 10 ปี⁹

⁸Japan Copyright Act. (1970)

Article 113 (3) following acts are deemed to constitute acts infringement on the moral rights of author, copyrights, moral rights of performer or neighboring rights pertaining to rights management information concerned:

(iii) the act of distributing, or importing or possessing for the purpose of distributing, a reproduction of a work or performance, etc. with respect to which an act provided for in the preceding two items occurred, and the act of publicly transmitting or making transmittable such work or performance, etc., in all cases, with knowledge of the fact that such act had occurred.

⁹Article 119 (1) A person who infringes on the copyright, right of publication or neighboring rights (excluding, however, (a) a person who reproduces by himself a work or performance, etc. for private use purposes as provided for in Article 30, paragraph (1) (including cases where applied mutatis mutandis pursuant to provisions of Article 102, paragraph (1)); (b) a person who, pursuant to the provisions of Article 113, paragraph (3), shall be punishable by imprisonment with work for a term not more than ten years or by a fine of not more than ten million Yen, or by both.

1.6 นิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์เป็นอีกประเทศหนึ่งที่สำคัญกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ โดยการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความผิดหากเป็นการครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสร้างความเสียหายแก่เจ้าของสิทธิ ซึ่งภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์นิวซีแลนด์ Copyright Law (1994) มาตรา 36 ได้กำหนดถึงการกระทำบางลักษณะที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (secondary infringement of copyright) ด้วยการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ (possess in the course of trade or business) ถือเป็นความผิด¹⁰ และกฎหมายได้กำหนดโทษทางอาญาแก่การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีดังกล่าวไว้ในมาตรา 131 โดยผู้กระทำผิดต้องระวางโทษปรับ และมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน¹¹

¹⁰New Zealand Copyright Law. (1994)

Article 36. Possessing or dealing with infringing copy—

Copyright in a work is infringed by a person who, in New Zealand, other than pursuant to a copyright licence,—

(a) Possesses in the course of a business; or

Etc.

¹¹Article 131. Criminal liability for making or dealing with infringing objects—

(1) Every person commits an offence against this section who, other than pursuant to a copyright licence,—

(c) Possesses in the course of a business with a view to committing any act infringing the copyright; or

Etc.

(5) Every person who commits an offence against this section is liable on summary conviction,—

(a) In the case of an offence against subsection (1) of this section, to a fine not exceeding \$5,000 for every infringing copy to which the offence relates, but not exceeding \$50,000 in respect of the same transaction, or to imprisonment for a term not exceeding 3 months:

Etc.

1.7 ไนจีเรีย

บทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ประเทศไนจีเรีย Nigeria Copyright Act. (1990) มาตรา 18 (2) (d) ได้กำหนดพฤติกรรมที่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม กรณีการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) หรือเพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ (possess in the course of trade or business) ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์¹²

นอกจากนี้ยังได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วย โดยผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้อาจได้รับโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 2 ปี

¹²Nigeria Copyright Act.

Article 18 (2) Any person who—

(a) sells or lets for hire or for the purposes of trade or business, exposes or offers for sale or hires any infringing copy of any work in which copyright subsists; or

(b) distributes for the purposes of trade or business any infringing copy of any such work; or

(c) has in his possession other than for his private or domestic use, any infringing copy of any such work;

(d) has in his possession, sells, lets for hire or distribution for the purposes of trade or business or exposes or offers for sale or hire any copy of a work which if it had been made in Nigeria would be an infringing copy,

shall, unless he proves to the satisfaction of the court that he did not know and had no reason to believe that any such copy was an infringing copy of any such work, be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to a fine of N100 for every copy dealt with in contravention of this section, or to a term of imprisonment not exceeding two years or in the case of an individual to both such fine and imprisonment.

1.8 โรมาเนีย

กฎหมายลิขสิทธิ์ของโรมาเนีย Law on Copyright and Neighboring Rights. (No.8 of March 14, 1996) มาตรา 139⁶ (2) ได้กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าถือเป็นความผิด โดยในมาตรานี้กำหนดให้ผู้ที่เสนอขาย จำหน่าย ครอบครอง จัดเก็บและขนส่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการจำหน่ายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ หรือครอบครองสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิ ต้องได้รับโทษทางอาญาซึ่งมีโทษปรับ และจำคุกตั้งแต่ 1 ถึง 5 ปี¹³

1.9 ซาอุดีอาระเบีย

กฎหมายลิขสิทธิ์ของซาอุดีอาระเบีย Copyright Law. (2003) มาตรา 21 (10) ได้กำหนดความผิดสำหรับการเก็บรักษาส่งสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในสถานประกอบการพาณิชย์ หรือคลังเก็บสินค้า ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิด¹⁴ และมีโทษทางอาญาทั้งโทษปรับและจำคุก¹⁵

¹³Romania Law on Copyright and Neighboring Rights. (1996)

Article. 139⁶ (2) It shall be an offence and punishable with imprisonment from 1 to 5 years or with a fine the offering, the distribution, possession, or storage and transportation, for the purpose of distribution of pirate goods, as well the possession of them for the purpose of utilization through the communication to the public at the working locations of the legal persons.

¹⁴Saudi Arabia Copyright Law. (2003)

Article 21: Infringements

The following acts shall be deemed infringements on the rights protected by the Law:

(10) Keeping non-original works at the commercial establishment, its warehouse or any other facility owned by it, whether directly or indirectly and under any pretence.

¹⁵Article 22: Any person who violates a provision of this Law shall be subject to one or more of the following penalties:

(1) Warning.

(2) A fine not exceeding two hundred and fifty thousands riyals.

(3) Closing the violating establishment or the one which participated in the violation of the copyright, for a period not exceeding two months.

(4) Confiscation of all copies of the work along with the materials used or intended for use in the infringement on the copyrights.

(5) Imprisonment for a period not exceeding six months.

1.10 ตุรกี

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของตุรกี ค.ศ.1951 และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ.1995 (Law No. 5846 of 5 December 1951, on Intellectual and Artistic Works, as last amended on 7 June 1995 by Law No. 4110) ซึ่งคุ้มครองงานสร้างสรรค์ทางศิลปะและงานที่เกิดจากสติปัญญา มาตรา 73 ข้อ 5 ได้กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า ถือเป็นความผิดและได้มีบทกำหนดโทษทางอาญาไว้ โดยผู้ละเมิดจะต้องได้รับโทษปรับ และจำคุกตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 3 ปี¹⁶

1.11 กรีซ

กฎหมายลิขสิทธิ์ของกรีซ (Law 2121/1993 Copyright, Related rights and Cultural Matters) มาตรา 66 (1) ได้บัญญัติถึงการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม กรณีครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เพื่อแจกจ่ายถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดตามมาตรา¹⁷ นอกจากนี้ยังได้กำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ด้วย โดยผู้ละเมิดจะต้องได้รับโทษทางอาญาซึ่งมีทั้งโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 1 ปี

¹⁶Turkey Copyright, Law No. 5846 of 5 December 1951.

Article 73. Any person who intentionally:

5. Keeps in his hand for commercial purposes the copies of a work that he is or should be aware of duplication thereof in contradiction to the provisions of this Law;

is sentenced to imprisonment from 3 months to 3 year and a major fine of 300 million to 600 million liras.

¹⁷Greece Law 2121/1993 Copyright, Related rights and Cultural Matters.

Article 66 (1) “Any person who, in contravention of the provisions of this law or of the revisions of lawfully ratified multilateral international conventions on the protection of copyright, unlawfully makes a fixation of a work or of copies, reproduces them directly or indirectly, temporarily or permanently in any form, in whole or in part, translates, adapts, alters or transforms them, or distributes them to the public by sale or other means, or possesses with the intent of distributing them, rents, performs in public, broadcasts by radio or television or any other means, communicates to the public works or copies by any means, imports copies of a work illegally produced abroad without the consent of the author and, in general, exploits works, reproductions or copies being the object of copyright or acts against the moral right of the author to decide freely on the publication and the presentation of his work to the public without additions or deletions, shall be liable to imprisonment of on less than one year and to a fine from 2,900-15,000 Euro”.

1.12 บัดแกเรีย

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของบัลแกเรีย ได้กำหนดพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ใน Law on Copyright and Neighbouring Rights, as amended 2002 มาตรา 97 (1) เช่น¹⁸

- (1) การทำซ้ำ หรือแจกจ่ายงานวิดีโอ ภาพยนตร์ หรืองานบันทึกภาพบันทึกเสียง
- (2) การทำซ้ำ หรือแจกจ่ายงานบันทึกเสียง

ฯลฯ

และได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ในมาตรา 97 (1) วรรคสุดท้าย และมาตรา 97 (2) โดยผู้ที่กระทำความผิดมีโทษปรับตั้งแต่ 200 ถึง 2,000 Bulgarian lev (BGN) ส่วนผู้ที่กระทำความผิดซ้ำมีโทษปรับตั้งแต่ 1,000 ถึง 5,000 Bulgarian lev (BGN) และจำคุกไม่เกิน 1 ปี¹⁹ ซึ่งการกำหนดโทษทางอาญาตาม 97 (1) และ (2) นี้ จะใช้บังคับกับผู้ผลิต แจกจ่าย โฆษณา นำเข้า หรือครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าด้วย โดยในมาตรา 97 (5) ได้กำหนดให้ผู้ครอบครองที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าต้องได้รับโทษทางอาญาเช่นเดียวกัน²⁰

¹⁸ Article 97.

(1) Any person who in violation of the provisions of this Law:

1. reproduces and distributes video carriers embodying recorded films or other audiovisual works;

2. reproduces and distributes audio carriers embodying recorded works;

Etc.

shall be liable to a fine or pecuniary sanction ranging from 200 to 2,000 BGN, unless the infringement is subject to more severe penalty; subject matter of the infringement, regardless of whose property may be, shall be seized in favour of the State and shall be handed over for destruction by agencies of the Ministry of Interior.

¹⁹(2) A repeat offence under paragraph (1) committed within one year of the imposition of the previous penalty shall be punished with a fine or pecuniary sanction ranging between 1,000 and 5,000 BGN; subject matter of the infringement, regardless of whose property it may be, shall be seized in favour of the State and shall be handed over for destruction by agencies of the Ministry of Interior.

²⁰(5) The sanctions under paragraphs (1) and (2) shall be imposed on any person who produces, distributes, advertises or imports, or possesses for commercial purposes, a decrypting device capable of affording access to an encrypted signal for persons who are outside the reception area specified by the broadcasting organization.

1.13 กานา

กฎหมายลิขสิทธิ์ของกานา (Ghana Copyright Act, 2005) ได้กำหนดพฤติกรรมที่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในมาตรา 42 (1) (g) โดยกำหนดให้การผลิต การส่งออกและการนำเข้า แจกจ่าย ขาย การครอบครองที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า (possesses for commercial purposes) การเสนอขายต่อสาธารณชนซึ่งสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ ฯลฯ ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิด²¹ โดยมีการกำหนดโทษทางอาญาด้วย

สำหรับโทษทางอาญาสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศกานา เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 43 คือมีทั้งโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 3 ปี²²

²¹Ghana Copyright Act, 2005

Article 42. (1) A person who

(g) manufactures, imports, distributes, exports, sells, rents, possesses for commercial purposes, offers to the public, advertises, communicates or otherwise provides any device, product or component that is designed or adapted to remove, alter or add electronic rights management information, or

Etc.

where the person performing the act knew or had reasonable grounds to know that the action induces, enables, facilitates or conceals an infringement of any copyright or related right protected under this Act with out the licence or authorisation of the person whose rights are protected under this Act or the agent of that person whose rights are protected, infringes the protected rights and commits an offence punishable under section 43 of this Act.

²²Article 43. A person who infringes a right protected under this Act commits an offence an disliable on summary conviction to a fine of not more than one thousand penalty units and not less than five hundred penalty units or to a term of imprisonment of not more than three years or to both ; and in the case of a continuing offence to a further fine of not less than twenty-five penalty units and not more than one hundred penalty units for each day during which the offence continues..

1.14 ไชปรัส

ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ไชปรัส The Copyright Laws 1976 (Law No.59, of December 3, 1976, as last amended by Law No. 18 (I), 1993) มาตรา 14 (1) กำหนดให้การครอบครองหรือแจกจ่ายสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าถือเป็นความผิด²³ ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้ครอบครองจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสิ่งที่ครอบครองนั้นได้ทำขึ้นโดยการละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นและผู้ครอบครองมีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์จากสิ่งดังกล่าว และในมาตราเดียวกันยังได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วย โดยผู้ฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษปรับไม่เกิน 1,500 ปอนด์ และจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับความผิดครั้งแรก และปรับไม่เกิน 2,000 ปอนด์ และจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับความผิดครั้งต่อไป

1.15 ไต้หวัน

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของไต้หวัน Copyright Act. มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจไว้ในมาตรา 19 bis โดยผู้ครอบครองรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าการครอบครองนั้นเป็นการละเมิดสิทธิทางเศรษฐกิจของบุคคลอื่นย่อมมีความผิด และมีการกำหนดโทษทางอาญาไว้ในมาตราเดียวกัน²⁴ โดยผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับตั้งแต่ 70,000 ถึง 750,000 ดอลลาร์

²³Cyprus, The Copyright Law 1976 as last amended by Law No. 18(I), 1993

Article 14. (1) If any person knowingly—

(c) obtains possession or distributes such copies either for the purposes of trade or to such an extent as to affect prejudicially the owner of the copyright or

Etc.

shall commit an offence and shall, on his conviction, be liable to a fine not exceeding one thousand five hundred (1,500) pounds or to imprisonment for a term not exceeding two (2) years or to both such penalties and in the case of a second or any subsequent conviction he shall be liable to a fine not exceeding two thousand (2,000) pounds or to imprisonment for a term not exceeding three (3) years or to both such penalties.

²⁴Taiwan Copyright Act.

Article 91bis

Etc.

A person who distributes or with intent to distribute publicly displays or possesses a copy knowing that it infringes on economic rights shall be imprisoned not more than three years and, in addition thereto, may be fined not less than seventy thousand and not more than seven hundred and fifty thousand New Taiwan Dollars.

1.16 สวีเดน

ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมและศิลปกรรมของสวีเดน Act on Copyright in Literary and Artistic Works 1960.(as amended up to April 1, 2000) บุคคลซึ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมและศิลปกรรมโดยมีพฤติกรรมในการจำหน่าย ให้เช่าเสนอขาย หรือครอบครองเพื่อขายสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ย่อมมีความผิดและมีการกำหนดโทษทางอาญา ซึ่งมีทั้งโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 6 เดือน²⁵

²⁵Sweden, Act on Copyright in Literary and Artistic Works 1960.(as amended up to April 1, 2000)

Article 57a. Anyone who, in cases other than those referred to in Article 53, sells, leases or offers for sale or possesses for sale, lease or other commercial purposes a device intended solely for facilitating unauthorised removal or circumvention of a device placed in order to protect a computer program against unauthorised reproduction, shall be punished by fines or imprisonment for not more than six months.

Article 53. Anyone who, in relation to a literary or artistic work, commits an act which infringes the copyright enjoyed in the work under the provisions of Chapters 1 and 2 or which violates directions given under Article 41, second paragraph, or Article 50, shall be punished by fines or imprisonment for not more than two years, if the act is committed wilfully or with gross negligence.

Anyone who for his private use reproduces a computer program which is published or of which a copy has been transferred with the authorisation of the author shall not be subject to criminal liability, if the master copy is not used in commercial or public activities and he does not use the copies produced of the computer program for any purposes other than his private use. Anyone who for his private use has made a copy in digital form of a compilation in digital form which has been made available to the public shall, under the same conditions, not bear criminal liability for the act.

The provisions of the first paragraph apply also if a person imports into Sweden copies of a work for distribution to the public, if such copies have been produced abroad under such circumstances that a similar production here would have been punishable under that paragraph.

Anyone who has violated an injunction issued under penalty of a fine under Article 53a, may not be held liable under criminal law for the infringement covered by the injunction. Attempts to commit acts mentioned in the first or third paragraphs as well as the planning of such acts shall be punishable according the provisions of Chapter 23 of the Criminal Code.

1.17 อิสราเอล

ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ประเทศอิสราเอล (Copyright Act, 2007) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (indirect infringement) ไว้ในมาตรา 48 (2) โดยกำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า (commercial) ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อมผู้ที่ฝ่าฝืนย่อมมีความผิด²⁶ และต้องได้รับโทษทางอาญาตามหลักเกณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 61 ถึง 62 โดยจะได้รับโทษปรับและจำคุกไม่เกิน 3 ปี²⁷

²⁶Israel Copyright Act, 2007

Article 48 A person who does one of the foregoing acts with respect to an infringing copy of a work, infringes the copyright, if at the time such act was done he knows, or he should have known, that said copy is an infringing copy:

(2) Possesses said infringing copy for a commercial purpose;

Etc.

²⁷Article 61

(e) A person shall not possess infringing copies of a work for purposes of trading therein.

Article 62

(b) A person who does one of the following, shall be liable to up to three years imprisonment or fine in the amount of seven times the fine provided for in section 61(a) (4) of the Penal Act:

- (1) Engages in the sale, letting for hire or distribution of an infringing copy of a work;
- (2) Sells, lets for hire or distributes infringing copies of a work on a commercial scale;
- (3) Possesses an infringing copy of a work for the purposes of trading therein.

ประเทศ	มีการกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้าหรือประกอบธุรกิจ หรือไม่	อัตราโทษจำคุก	มีการกำหนดอัตราโทษปรับหรือไม่
แคนาดา	มี	ไม่เกิน 5 ปี	มี
อังกฤษ	มี	ไม่เกิน 2 ปี	มี
ออสเตรเลีย	มี	ไม่เกิน 5 ปี	
ฟิลิปปินส์	มี	1-3 ปี สำหรับความผิดครั้งที่ 1 3-6 ปี สำหรับความผิดครั้งที่ 2 6-9 ปี สำหรับครั้งต่อไป	มี
ญี่ปุ่น	มี	ไม่เกิน 10 ปี	มี
นิวซีแลนด์	มี	ไม่เกิน 3 เดือน	มี
ไนจีเรีย	มี	ไม่เกิน 2 ปี	มี
โรมาเนีย	มี	1-5 ปี	มี
ซาอุดีอาระเบีย	มี	ไม่เกิน 6 เดือน	มี
ตุรกี	มี	3 เดือน ถึง 3 ปี	มี
กรีซ	มี	ไม่เกิน 1 ปี	มี
บัลแกเรีย	มี	ไม่เกิน 1 ปี สำหรับการกระทำผิดซ้ำ	มี
กานา	มี	ไม่เกิน 3 ปี	มี
ไชปรัส	มี	ไม่เกิน 2 ปี สำหรับความผิดครั้งแรก ไม่เกิน 3 ปี สำหรับครั้งต่อไป	มี
ไต้หวัน	มี	ไม่เกิน 3 ปี	มี
สวีเดน	มี	ไม่เกิน 6 เดือน	มี
อิสราเอล	มี	ไม่เกิน 3 ปี	มี

(ตาราง 4.1) ตารางเปรียบเทียบการกำหนดโทษอาญา สำหรับความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อการค้าหรือประกอบธุรกิจ ของประเทศต่างๆ

2. ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม

การครอบครองสิ่งทีละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) นั้น โดยปกติแล้วผู้ครอบครองไม่ได้เป็นผู้จัดทำสิ่งทีละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นมา แต่มีสิ่งดังกล่าวไว้ครอบครองไม่ว่าจะโดยการซื้อ การรับมอบ หรือการรับแจก เช่น การซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มาสวมใส่ การรับแจกสิ่งของเครื่องใช้ทีละเมิดลิขสิทธิ์ การใช้สินค้าหรือสิ่งทีละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีนี้ผู้ครอบครองไม่ได้มีพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง หากแต่เป็นผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งทีได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่นอยู่ก่อนแล้วโดยการครอบครองสิ่งดังกล่าว

การครอบครองสิ่งทีละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งกฎหมายลิขสิทธิ์ของหลายประเทศได้บัญญัติให้พฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดแล้ว แต่กฎหมายของประเทศต่างๆ ยังมีความแตกต่างกันในการกำหนดขอบเขตของการบังคับใช้ เช่น จำนวนหรือปริมาณสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ทีมีในการครอบครอง หรือลักษณะของครอบครอง เป็นต้น ผู้เขียนขอเสนอแนะบทบัญญัติของกฎหมายต่างประเทศทีกำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนทีเหมาะสมถือเป็นความผิดและมีการบัญญัติบทลงโทษ ดังนี้

2.1 มาเลเซีย

มาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่มีบทบัญญัติให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) ถือเป็นการละเมิดและมีการกำหนดโทษทางอาญาด้วยโดยกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศมาเลเซีย (Copyright Act 1987) มาตรา 41 (1) (d) ได้กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์นอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัวถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีความผิดและบทลงโทษทางอาญา²⁸ โดยผู้ครอบครองต้องครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์อันมีลักษณะอย่างเดียวกันตั้งแต่ 3 ชิ้นขึ้นไป จึงจะถือว่าการครอบครองนั้นเป็นการครอบครองนอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว และในการกระทำความผิดนั้น ผู้ครอบครองจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสิ่งที่ครอบครองนั้นได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ และในกรณีที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้ครอบครองจะต้องรับโทษปรับไม่เกิน 10,000 ริงกิต (ringgit) ต่อจำนวนสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์จำนวนหนึ่งชิ้น หรือมีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี²⁹ ตามบทบัญญัติในมาตรา 41 (2)

²⁸Malaysia Copyright Act 1987

Section 41 (1) Any person who during the subsistence of copyright in a work or performers' right
Etc.

(d) possesses, otherwise than for his private and domestic use, any infringing copy;
Etc.

shall, unless he is able to prove that he had acted in good faith and had no reasonable grounds for supposing that copyright or performers' right would or might thereby be infringed, be guilty of an offence and shall on conviction be liable -

(i) in the case of an offence under paragraphs (a) to (f) , to a fine not exceeding ten thousand ringgit for each infringing copy, or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both and for any subsequent offence, to a fine not exceeding twenty thousand ringgit for each infringing copy or to imprisonment for a term not exceeding ten years or to both;

Etc.

²⁹(2) For the purposes of paragraphs (a) to (f) of subsection (1), any person who has in his possession, custody or control three or more infringing copies of a work or recording in the same form shall, unless the contrary is proved, be presumed to be in possession of or to import such copies otherwise than for private or domestic use.

Etc.

2.2 เคนยา

ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ประเทศเคนยา ค.ศ. 1966 (Copyright Act (Chapter 130 of 1966, as last amended by the Copyright(Amendment) Act, No.9 of 1995) มีบทบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม ไว้ใกล้เคียงกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของมาเลเซีย โดยในมาตรา 16 (d) กำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์นอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ส่วนบุคคลหรือประโยชน์ส่วนตัวถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดตามกฎหมาย³⁰ อีกทั้งยังได้กำหนดปริมาณการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ใน มาตรา 38 (3) หากสิ่งดังกล่าวมีลักษณะอย่างเดียวกันและมีจำนวนตั้งแต่ 2 ชิ้นขึ้นไป จะถือว่าบุคคลนั้นได้ครอบครองสิ่งดังกล่าวนอกเหนือจากการใช้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือประโยชน์ส่วนตัว³¹ และในการกระทำความผิดดังกล่าวกฎหมายลิขสิทธิ์ของเคนยาได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ในมาตรา 16 (5) โดยผู้ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดจะต้องรับโทษปรับไม่เกิน 100,000 ชิลลิง (shillings) ต่อชิ้น หรือโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี³²

³⁰Section 38

(1) Any person who, at a time when copyright or the rights of a performer subsists in a work –

Etc.

(d) possesses otherwise than for his private and domestic use, any infringing copy;

Etc.

³¹(3) For the purposes of paragraphs (a) to (f) of subsection (1), any person who has in his possession, custody or control two or more infringing copies of a work in the same form, shall, unless the contrary is proved, be presumed to be in possession of or to have imported such copies otherwise than for private and domestic use.

Etc.

³²(5) Any person guilty of an offence under paragraph (b) or (d) of subsection (1) shall be liable to a fine not exceeding 100,000 shillings or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

2.3 ลิขสิทธิ์

กฎหมายลิขสิทธิ์ประเทศสิงคโปร์ ค.ศ. 1987 (Copyright Act Chapter 63) Act of 1987, Amended by 2009 มาตรา 136 (3A) และ (7) ได้บัญญัติลักษณะของการกระทำความผิดดังกล่าวไว้ใกล้เคียงกับกฎหมายของประเทศมาเลเซียและประเทศเคนยา แต่มีความแตกต่างกันในจำนวนของการครอบครองสิ่งที่จะเมิดลิขสิทธิ์ที่จะถือว่าเป็นการครอบครองนอกเหนือจากการใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว โดยกฎหมายลิขสิทธิ์ ค.ศ. 1987 ได้บัญญัติจำนวนสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในครอบครองจำนวนตั้งแต่ 5 ชิ้นขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นการครอบครองนอกเหนือจากการใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว และมีความผิดตามบทบัญญัติมาตรานี้³³

สำหรับบทลงโทษทางอาญาตามมาตรา 136 วรรคสุดท้ายนั้น ผู้ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์นอกเหนือจากการใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว ย่อมมีความผิดซึ่งอาจต้องได้รับโทษปรับไม่เกิน 20,000 ดอลลาร์ และจำคุกไม่เกิน 6 เดือน สำหรับความผิดครั้งแรก และปรับไม่เกิน 50,000 ดอลลาร์ และจำคุกไม่เกิน 3 ปี สำหรับความผิดครั้งต่อไป

³³Section 136

(3A) Where, at any time when copyright subsists in a work -

(a) a person does any act that constitutes an infringement of the copyright in a work other than an act referred to in subsection (1), (2), (3) or (6);

(b) the infringement of the copyright in the work by the person is wilful; and

(c) either or both of the following apply:

(i) the extent of the infringement is significant;

(ii) the person does the act to obtain a commercial advantage, the person shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$20,000 or to imprisonment for a term not exceeding 6 months or to both and, in the case of a second or subsequent offence, to a fine not exceeding \$50,000 or to imprisonment for a term not exceeding 3 years or to both.

Etc.

(7) For the purposes of this section (other than subsection (3A)), any person who has in his possession 5 or more infringing copies of any work or other subject-matter shall, unless the contrary is proved, be presumed -

(a) to be in possession of such copies otherwise than for private and domestic use; or

Etc.

ประเทศ	จำนวนสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ ที่มีอยู่ในครอบครอง และถือว่ามีความผิด	อัตราโทษ จำคุก	อัตราโทษปรับ
มาเลเซีย	3 ชิ้น ขึ้นไป	ไม่เกิน 10 ปี	10,000 ริงกิต/ชิ้น
เคนยา	2 ชิ้น ขึ้นไป	ไม่เกิน 2 ปี	100,000 ชิลลิง/ชิ้น
สิงคโปร์	5 ชิ้น ขึ้นไป	จำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 20,000 ดอลลาร์ สำหรับการกระทำความผิดครั้งแรก และ จำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 50,000 ดอลลาร์ สำหรับ การกระทำความผิดครั้งต่อไป	

(ตาราง 4.2) ตารางเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดความผิดและการลงโทษ สำหรับการกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสมของประเทศต่างๆ

เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์การกำหนดความผิดและการลงโทษ ของประเทศที่มีการกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) พบว่า เคนยา เป็นประเทศที่มีการบังคับใช้กฎหมายที่มีความเข้มงวดมากที่สุด โดยประชาชนจะสามารถครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการใช้งานส่วนบุคคลได้เพียง 1 ชิ้น เท่านั้น หากผู้ใดครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ ตั้งแต่ 2 ชิ้นขึ้นไป ถือว่ามีความผิด และสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการบังคับใช้กฎหมายที่มีความเข้มงวดน้อยที่สุด โดยกำหนดให้ประชาชนสามารถครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ได้ถึง 4 ชิ้น นอกจากนี้ สิงคโปร์ ยังมีลักษณะของการบังคับโทษที่มีความแตกต่างจากมาเลเซีย และเคนยา โดยนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกระทำความผิดเข้ามาเป็นเงื่อนไขในการกำหนดบทลงโทษ ซึ่งผู้ที่กระทำความผิดครั้งแรกจะได้รับโทษน้อยกว่าผู้ที่กระทำความผิดซ้ำ

3. การกำหนดความผิดสำหรับการใช้ (used) สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ ถือเป็นความผิด

มีกฎหมายของหลายประเทศที่มีระดับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่เข้มงวด โดยมีการกำหนดความผิดสำหรับการใช้ (used) สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความผิด ทำให้ประชาชนในประเทศดังกล่าว ไม่อาจใช้งาน หรือครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ได้ ประเทศที่มีกฎหมายในลักษณะนี้ เช่น

3.1 แองโกลา

ตามกฎหมายสิทธิของผู้สร้างสรรค์ Law on Authors' Rights (No. 4/90 of March 10, 1990) ของแองโกลา มาตรา 31 (2) ได้กำหนดความผิดสำหรับการใช้ (used) ส่วนประกอบทั้งหมดของงานวรรณกรรม ศิลปกรรม หรืองานทางวิทยาศาสตร์ โดยถือเป็นการขโมยความคิด และเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีการกำหนดโทษทางอาญาทั้งโทษปรับและโทษจำคุก³⁴

ดังนั้น กฎหมายลิขสิทธิ์ของแองโกลา จึงมีความแตกต่างจากกฎหมายลิขสิทธิ์ของมาเลเซีย เคนยา หรือสิงคโปร์ เนื่องจากไม่ได้กำหนดจำนวนขั้นต่ำของสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในครอบครอง แต่ต้องประกอบความผิดอยู่ที่การใช้ส่วนประกอบทั้งหมดของงานจึงจะถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิด ซึ่งโดยปกติแล้วงานลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่ต้องใช้ส่วนประกอบทั้งหมดของงานประกอบเข้ากันจึงจะสามารถใช้งานนั้นได้ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บรรจุอยู่ในแผ่น CD ผู้ใช้ต้องทำการติดตั้ง (install) โปรแกรม ซึ่งเป็นชุดคำสั่งทั้งหมดลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมนั้นจึงจะสามารถใช้งานได้ เป็นต้น บทบัญญัติลักษณะนี้จึงทำให้การเข้าถึงงานของสาธารณะชนทำได้ยาก

³⁴ Angola Law on Authors' Rights (No. 4/90 of March 10, 1990)

Article 31 (2) Anyone who uses, in whole or in part, as his own the literary, artistic or scientific work of another person shall be deemed to have committed the offense of infringement or plagiarism.

Article 32 (1) The offenses referred to in the preceding Articles shall be punishable by imprisonment together with a fine of up to 100,000 Kz,

(2) Simple negligence shall be punishable by a fine of up to 100,000 Kz.

3.2 อุกันดา

กฎหมายลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียงของอุกันดา (The Copyright and Neighbouring Rights Act, 2006) มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์และใช้สิ่งดังกล่าวในประเทศตามมาตรา 47 (1) (e) ผู้นำเข้าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์และใช้สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ดังกล่าว ย่อมมีความผิดและมีการกำหนดโทษทางอาญาทั้งโทษปรับและจำคุกไม่เกิน 4 ปี³⁵

ดังนั้น กฎหมายลิขสิทธิ์ของอุกันดาจึงใกล้เคียงกับของแองโกลา ที่มุ่งเอาผิดกับผู้นำเข้าและใช้สิ่งของดังกล่าว มากกว่าจะบังคับกับการครอบครองโดยลำพังเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

3.3 โคลัมเบีย

กฎหมายลิขสิทธิ์ของโคลัมเบีย ได้กำหนดความผิดสำหรับการใช้งานลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ในมาตรา 232 (8) โดยกำหนดความผิดสำหรับผู้ที่ใช้สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์หรือใช้งานสร้างสรรค์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีความผิดและมีการกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ละเมิด ทั้งโทษปรับและโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ถึง 6 เดือน³⁶

ดังนั้น กฎหมายลิขสิทธิ์โคลัมเบียที่กำหนดความผิดสำหรับการใช้งาน (make use) ลิขสิทธิ์ของผู้อื่น จึงใกล้เคียงกันกับกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ใช้อยู่ในประเทศอุกันดา และแองโกลา ซึ่งทำให้การเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ทำได้ยาก โดยผู้ใช้งานต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิก่อน

³⁵Uganda, The Copyright and Neighbouring Rights Act, 2006

Article 47. (1) A person who, without the authorisation of or licence from the rights owner or his or her agent—

(e) imports any work and uses it in a manner which, were it work made in Uganda, would constitute an infringement of copyright;

commits an offence and is liable on conviction, to a fine not exceeding one hundred currency points or imprisonment not exceeding four years or both.

³⁶Columbia, Law on Copyright

Article 232. The following persons shall be liable to imprisonment for three to six months without remission and to a fine of 50,000 to 100,000 pesos:

Etc.

(8) those who, in any manner or by any means, make use of a work without the authorization of its author or the right owners, granted in any of the forms provided for in this Law;

Etc.

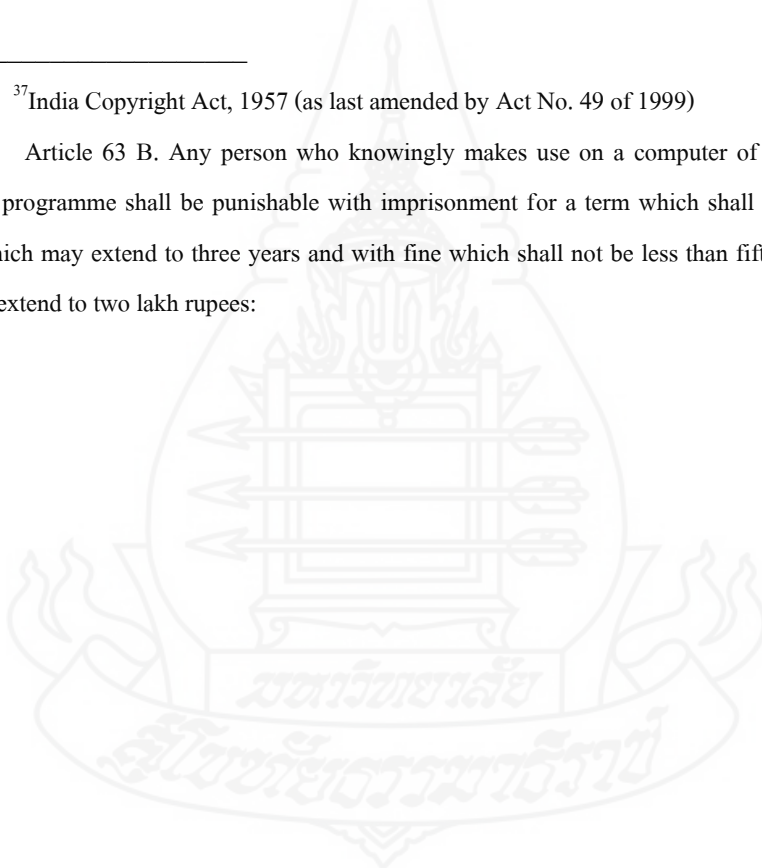
3.4 อินเดีย

กฎหมายลิขสิทธิ์อินเดีย ค.ศ.1957 มาตรา 63B กำหนดความผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยผู้ใดที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นเป็นสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์และใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น ย่อมมีความผิดซึ่งมีโทษทั้งปรับและจำคุก³⁷

กฎหมายลิขสิทธิ์ตามมาตรานี้ มุ่งคุ้มครองงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะผู้ใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ละเมิดลิขสิทธิ์โดยรู้ว่าเป็นสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ย่อมมีความผิด แม้ว่าจะเป็นการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เพียงเล็กน้อยเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตัวก็ตาม ถือเป็นการให้ความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในระดับสูงจนทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้งานนั้นได้ การเข้าถึงงานทำได้ยาก และอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องการใช้งานดังกล่าว

³⁷India Copyright Act, 1957 (as last amended by Act No. 49 of 1999)

Article 63 B. Any person who knowingly makes use on a computer of an infringing copy of a computer programme shall be punishable with imprisonment for a term which shall not be less than seven days but which may extend to three years and with fine which shall not be less than fifty thousand rupees but which may extend to two lakh rupees:

3.5 บัลแกเรีย

ประเทศบัลแกเรียได้ให้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ภายใต้กฎหมายที่มีชื่อว่า Law on Copyright and Neighbouring Rights โดยในมาตรา 97 (1) ได้กำหนดการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรม แบบแปลน แผนที่ และอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ใช้งานจากสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในงานที่กฎหมายไว้กำหนดย่อมมีความผิดและมีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาในมาตราเดียวกัน³⁸

ความผิดตามมาตรา³⁸นี้ จึงเป็นความผิดเกี่ยวกับการใช้งานละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีความใกล้เคียงกับกฎหมายของประเทศอูกันดา แองโกลาและอินเดีย แต่จะมีความแตกต่างกันในเรื่องประเภทของงานตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

³⁸Law on Copyright and Neighbouring Rights.

Article 3. (1) Subject matter of copyright shall be any work of literature, art and science, which is a result of creative activities and is expressed in whatever manner and in whatever form, such as:

- 6. works of architecture;
- 7. photographic works and works created by a process analogous to photography;
- 8. blueprints, maps, sketches, plans and others, relating to architecture, urban planning, geography, topography, museum activities and to any sphere of science and techniques;

Article 97. (1) Any person who in violation of the provisions of this Law:

- 11. uses unlawfully a work under art. 3, paragraph 1, items 6 and 8.

Etc.

shall be liable to a fine or pecuniary sanction ranging from 200 to 2,000 BGN, ...

4. วิเคราะห์การกำหนดความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในกฎหมาย ของต่างประเทศ เปรียบเทียบกับประเทศไทย

จากการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ พบว่าการกำหนดให้พฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นความผิด จะคำนึงถึงประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์และประโยชน์ของสาธารณะประกอบกัน นานาประเทศจึงได้บัญญัติกฎหมายโดยมุ่งเน้นพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความผิดอันมีลิขสิทธิ์โดยตรง เช่น การทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า หรือการผลิตสินค้าโดยการคัดลอกหรือเลียนแบบจากงานอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งหากการคัดลอกหรือเลียนแบบนั้นไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ก็จะทำให้การผลิตสินค้าดังกล่าวเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และสินค้านั้นเป็น “สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์”

นอกจากนี้ พฤติกรรมที่ไม่ได้เป็นการกระทำความผิดอันมีลิขสิทธิ์โดยตรง แต่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่นอยู่ก่อนแล้ว หรือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม (indirect infringement) หรือการละเมิดลิขสิทธิ์ชั้นรอง (secondary infringement) กฎหมายก็มุ่งเน้นพฤติกรรมที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ หรือกระทบต่อสิทธิทางเศรษฐกิจ (economic rights) ของเจ้าของสิทธิเป็นหลัก เช่น ขายหรือให้เช่า (sell or rent) สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ การเสนอขายหรือให้เช่า (offer for sale or rental) การนำสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ออกแสดงแก่สาธารณชน (exhibit in public) นำเข้าสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์นอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ส่วนบุคคล (imports otherwise than for that person's private and domestic use) การครอบครองเพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ (possess in the course of trade or business) หรือการครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) เป็นต้น

จากการศึกษากรณีการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ในกฎหมายต่างประเทศ พบว่าประเทศต่างๆ จะมีบทบัญญัติไปในทิศทางเดียวกัน คือมุ่งที่จะกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ หรือการครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่าเป็นส่วนใหญ่ มากกว่าที่จะเอาผิดบุคคลที่เป็นผู้ซื้อ ผู้ใช้ หรือผู้ที่ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีปริมาณสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากการครอบครองที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ หรือเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า ได้สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่าอย่างมหาศาลแก่เจ้าของสิทธิ ประเทศต่างๆ จึงมีการตรากฎหมายเพื่อกำหนดความผิดกับบุคคลที่มีการครอบครองในลักษณะนี้ โดยมีบทกำหนดโทษทางอาญาที่มีความรุนแรง และส่วนใหญ่มักมีทั้งโทษจำคุกและปรับในอัตราสูง เช่น การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์

เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ (Copyright, Designs and Patents Act 1988)³⁹ หรือการครอบครองที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่าย หรือให้เช่า (possess for the purpose of selling or letting for hire) ตามกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์ (Intellectual Property Code of the Philippines (Republic Act No. 8293)⁴⁰ และประเทศออสเตรเลีย (Copyright Act (Cth)1968)⁴¹ เป็นต้น

ในส่วนการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) นั้น เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์อันมีลักษณะอย่างเดียวกันใน

³⁹Section 107(1) A person commits an offence who, without the licence of the copyright owner –
Etc.

(c) possesses in the course of a business with a view to committing any act infringing the copyright,

Etc.

an article which is, and which he knows or has reason to believe is, an infringing copy of a copyright work.

⁴⁰Section 217.3 Any person who at the time when copyright subsists in a work has in his possession an article which he knows, or ought to know, to be an infringing copy of the work for the purpose of

(a) Selling, letting for hire, or by way of trade, offering or exposing for sale, or hire, the article,

Etc.

shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to imprisonment and fine as above mentioned.

⁴¹Section 137 AJ A person commits an offence if:

(a) the person possesses an article in preparation for, or in the course of, doing any of the following with the article:

(i) selling it;

(ii) letting it for hire;

Etc.

(b) the article is an infringing copy of a work or other subject-matter; and

(c) copyright subsists in the work or other subject-matter at the time of the possession.

Etc.

จำนวน หรือปริมาณเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงถือเป็นความผิด ซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายลิขสิทธิ์ของมาเลเซีย (Copyright Act 1987) สิงคโปร์ (Copyright Act Chapter 63) Act of 1987, Amended by 2009 และเคนยา (Copyright Act (Chapter 130 of 1966, as last amended by the Copyright (Amendment) Act, No.9 of 1995) ซึ่งบัญญัติให้การครอบครองสิ่งที่จะเมิดลิขสิทธิ์อันมีลักษณะอย่างเดียวกันเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด จึงจะถือว่าการครอบครองนั้นเป็นการครอบครองนอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัวและอาจมีความผิดได้ ซึ่งในการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศที่มีบทบัญญัติในลักษณะนี้ องค์ประกอบที่สำคัญคือจะต้องเป็นการครอบครองนอกเหนือจากการใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัวของผู้ครอบครอง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การครอบครองเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัวของผู้ครอบครองจะไม่เป็นความผิดในทุกกรณี เนื่องจากกฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อสันนิษฐานไว้ว่า การครอบครองสิ่งที่จะเมิดลิขสิทธิ์ในจำนวนหรือปริมาณเท่าใดที่จะไม่เข้าข่ายเป็นการครอบครองเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว กล่าวคือ หากการครอบครองนั้นเกินกว่าจำนวนหรือปริมาณดังกล่าวก็อาจมีความผิดตามกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้การกำหนดความผิดกรณีดังกล่าวไม่มีผลทำให้ขอบเขตของข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือประโยชน์ส่วนตัว (fair use or fair dealing) แคบลง เนื่องจากประชาชนยังสามารถครอบครองและใช้งานสิ่งที่จะเมิดลิขสิทธิ์ได้ เพียงแต่กำหนดปริมาณการครอบครองให้มีความเหมาะสมเท่านั้น แต่จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าประเทศที่ใช้กฎหมายในลักษณะนี้มีไม่มาก และมีหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้ที่แตกต่างกัน รวมทั้งมีลักษณะในการบังคับโทษที่มีความแตกต่างกันด้วย

สำหรับประเทศที่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดความผิดของผู้ใช้ (used) สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งถือเป็นการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่เข้มงวดและทำให้ประชาชนไม่อาจใช้หรือครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ได้เลยนั้นมีเพียงส่วนน้อย โดยผู้ใช้งานซึ่งละเมิดลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิถือเป็นการขโมยความคิด และหากจะพิจารณาถึงธรรมชาติของงานแล้ว มีงานหลายประเภทที่ผู้ใช้ต้องนำส่วนประกอบทั้งหมดของงานเข้าประกอบกันจึงจะสามารถนำงานนั้นมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือหากจะละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรงด้วยการทำซ้ำ ก็จะต้องเป็นการทำซ้ำงานทั้งหมด เช่น งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สิ่งบันทึกเสียง วัสดุทัศนวัสดุ หรือภาพยนตร์ เป็นต้น ประเทศที่มีกฎหมายในลักษณะนี้ เช่น แองโกลา (Law on Authors' Rights (No. 4/90 of March 10, 1990) เป็นต้น สำหรับผู้เขียนเห็นว่า การบังคับใช้กฎหมายในลักษณะนี้เป็นการดำเนินมาตรการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่มีความเข้มงวดสูงเกินไป จนทำให้ประชาชนภายในประเทศไม่อาจครอบครองหรือใช้สิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ได้และต้องใช้แค่สินค้าที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้องซึ่งมีราคาสูง ส่งผลให้ประชาชน

บางส่วนไม่อาจเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่ต้องรักษาไว้ซึ่งความสมดุลระหว่างสิทธิของผู้เป็นเจ้าของและสิทธิของผู้บริโภคหรือสาธารณชน

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเห็นว่า การกำหนดความผิดที่มีโทษทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดต่อผู้ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ เป็นแนวทางสำคัญในการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของสิทธิ แม้ว่าการครอบครองในลักษณะดังกล่าว จะเป็นขั้นตอนภายหลังจากที่มีการทำซ้ำสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรงก็ตาม เนื่องจากการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการค้าสามารถสร้างความเสียหายแก่เจ้าของสิทธิได้อย่างมหาศาล การบัญญัติกฎหมายในลักษณะดังกล่าวเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ คือมิใช่ให้เอกสิทธิ์การผูกขาดทางการค้าทั้งหมดแก่เจ้าของสิทธิ แต่การป้องกันเป็นการให้รางวัลแก่ผู้สร้างสรรค์งาน อีกทั้งยังต้องมีกฎเกณฑ์เพื่อรักษาความสมดุลระหว่างสิทธิของผู้เป็นเจ้าของและสิทธิของผู้บริโภคหรือสาธารณชน ดังนั้นประเทศส่วนใหญ่รวมทั้งประเทศไทยจึงมีบทบัญญัติของกฎหมายเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน คือมีการกำหนดความผิดแก่ผู้ครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการประกอบธุรกิจ หรือการครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่า และมีการกำหนดโทษอาญาไว้ค่อนข้างสูง โดยมีข้อกำหนดเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณชนให้สามารถเข้าถึงงานสร้างสรรค์ในระยะเวลาคุ้มครองได้ ดังนั้นสถานะทางกฎหมายของไทยในปัจจุบัน จึงให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์เป็นไปตามแนวทางของนานาอารยประเทศแล้ว

อย่างไรก็ตามจากสภาวะการณ์โลกและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกระแสกดดันจากประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่เป็นเจ้าของสิทธิรายใหญ่ ได้กดดันให้ประเทศไทยต้องยกระดับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้เข้มงวดขึ้น โดยผลักดันให้มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดความรับผิดของพฤติกรรมบางอย่างอันเป็นการสนับสนุนการละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น การกำหนดความรับผิดของผู้ซื้อมาบังคับใช้ ฯลฯ และในอนาคตประเทศไทยอาจมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมของประเทศมากยิ่งขึ้น การกำหนดความผิดต่อการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์ไว้นอกเหนือจากการใช้งานเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือภายในที่พักอาศัย (otherwise than for his private and domestic use) ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการค้าหรือแสวงหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจ หรือการครอบครองสิ่งละเมิดลิขสิทธิ์เกินจำนวนที่เหมาะสม (mere possession) อาจเป็นทางออกอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยยกระดับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สูงขึ้น มีความเข้มงวดมากขึ้น และอยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมกับสังคมไทย